

KIÁLTÓ SZÓ

14. évfolyam, 27. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2026. július 5.

Evangélium

...”örökké élni”...(Jn 3,13-17)

A rézkígyó és Jézus között a hasonlóság nemcsak az, ahogyan a kígyót felemelték a pusztában, úgy fogják Jézust is felemelni a keresztre, hanem amint a pusztában feltekintettek a rézkígyóra, és meggyógyultak, ugyanez történik, ha valaki feltekint a keresztre, Krisztusra. Meggyógyul. Mitől? Ő is kibírta, neked is menni fog. Ettől?

Jézus szenvedéstörténete talán segíthet a megértésben. A bűntelen áldozattal először el kell hitetni, hogy bűnös. Jézus kivégzése gyorsan megtörtént, az elítélése viszont sokáig tartott. Tárgyalások, megbeszélések, vallatások előzték meg. Mi szükség van erre, ha valaki bűnös? Azért mert ártatlan. A megfélemlítés nagyobb megalázás és gyilkosság, mint a kivégzés. Volt olyan idő, amikor egy ország határához érkeve elvették tőlünk az útlevelet, és várakoztattak. Beütöttek a gépbe valamit, és a nyilvántartás nem talált minket. Kimentek az őrbódéfülkéjéből, másokat is megkérdeztek. Azok a határőrök is vállukat vonogatták, és fejüket csóválták. Vajon nincs rendben valami? Elfelejtettem megmondani, amit meg kellett volna? Nem jelentettem be? Valami elkerülte a figyelmem? Éreztettké mindenkivel, mi olyat tudunk rólad, amit te magadról sem tudsz. Vagyis nem ismered magad. De mi tudjuk, hogy te ki vagy. Ezt a magadról való tudatlanságot használjuk mi ki. „Istenem, te megvizsgáltál és jól ismeresz engemet” (Zsolt 138,1).

Jézus tudja, mit csinál. A tudós Nikodémust visszaküldi az Ószö-

vetségbe egy botra emelt kígyóhoz. Nézz erre a kígyóra. Nézz szembe bátran azzal, ami el akar pusztítani, és felszabadulsz. És üdvözülsz. A pániktól, a kétségbeeséstől, a kiszolgáltatottságtól.

Több, mint 150 évvel ezelőtt, Lourdes-ban Soubirou Bernadette látta, hogy Szűz Mária keresztet vet. Bernadette utánozta és mindazok, akik ott voltak ismételték a mozdulatot. Lassan történt a keresztvetés, és szépen. Tegyük mi is így, felismerve, hogy ez Isten irántunk tanúsított kimeríthetetlen irgalmának jele! Ez megmenekülés és megváltás egyetlen jele.

Aki erre a keresztre tekint, örökké él. Örökké élni nem egy jövőbeli valóság, amiről nem is tudjuk miből áll. Nem is jutalom, amit a cselekedetek jóságáért adnak. Nem azért örökkévaló, mert a végtelenségig tart, hanem mert minden határt túllép. Megszabadít a görcsöktől és a főbiáktól. Azt mondja a Bölcsesség könyvének szerzője: „Aki ehhez a jelhez fordul, az üdvözül, nem azért, amit látott, hanem általad, mindenki Megváltója” (Bölcs 16,7). Mert te megváltod és üdvözítéd őt.

Amikor Jézus megtöri a kenyeret az emmauszi zárandokoknak, azonnal megnyílik a szemük. Jézus többször is bejelentette halálát, feltámadását. Nem értették. Félték érteni. Feltámadása után azonban már másként néznek a keresztre, a kereszten kitárt karokra. Ezek már nem kifeszítve vannak, hanem kitarva, hogy átöleljék az egész világot.

Egy tolvaj betört Honoré de Balzac francia regényíró egyszobás lakásába. Igyekezett elkerülni, hogy felébressze a tulajdonost.

Az íróasztalon megtalálta a kulcsot, ami a pénzes kazettát nyitotta. Ekkor gúnyosan elnevette magát az eseményeket éberén néző író, aki az ágyból figyelte a tolvaj munkáját. - Miért nevelsz? - kérdezte a tolvaj. - Azon, menyinyi kockázatot vállal egy ember azért, hogy pénzt találjon éjszaka ott, ahol a tulajdonosnak nappal sem sikerül.

Azon, mekkora bátorságot ad a hit. Nem törődve éjszakával, fáradtsággal, kerítéssel, kamerákkal, kutyákkal és szomszédokkal. Csak a kincset látja, minden más veszélyt másodlagos semmisségnek.

G.F.

A bor legendája

Sok-sok évvel ezelőtt, mikor még minden növény új volt, maguk sem tudták, mire való a viráguk, a gyümölcsük, a levelük. Annyira különbözőek, mégis mind annyira szépek voltak! A kis szerény ciklámentől a hatalmas, lédús gyümölcsöktől roskadozó almafáig. Csak egy növényke állt hallgatagon a sarokban, mint egy kisgyerek, akit a többiek nem hívnak játszani. Szürke színű törzse girbegurbán tekergett, csak a levelei voltak szépek, egyszerűek, de tetszetősek, különösen ősszel, mikor a sárga minden árnyalatában pompáztak. Virágai kicsik voltak, jelentéktelenek. Gyümölcsöt egyáltalán nem hozott, de nem bánta, a tőkéjéből sarjadó ágak kellemes lugast képeztek, árnyékot adtak más növényeknek, állatoknak.

Egy pelikáncsalád el is hagyta a napsütötte sziklapartot, hogy a hűvös tisztásra költözzenek, melynek a tőke adott árnyat, haj-

tásai anyai ölelésébe fogadta a jövevényeket. Itt kelt ki a tojásból a két csodálatos, hatalmas, örökké éhes pelikánfióka.

Az anyjuk szabályos időközönként a tengerre indult, dacolt a hullámokkal, a sziklával, hogy halat, vagy más tengeri herkenyűket hozzon fiókái örökké éhesen tátogó csőrébe.

De komisz tél volt, nem a pelikán malmára hajtotta a vizet. Egyszer szél, máskor eső nehezítette a dolgát, nem tudott fölrepülni. Egyszer mégis elindult, de egy széllökés úgy a sziklának csapta, hogy eltörött a szárnya. A fiókái mellé kuporodott a fészekben.

A fiókák kitátott csőrrel jelezték éhségüket, anyjuk pedig a pelikánok szokása szerint a mellébe vájta csőrét, és saját vérével és húásával táplálta őket. Pár napig elég is volt nekik a táplálék, ám ekkor az anya meghalt.

A tőkét nagyon megviselték a látottak, megsiratta a hős pelikánanyát, akinek a véreből az ágaira is cseppent. A cseppek gyöngökként ragyogtak az ágakon. Amikor leszállt az est, fülemüle ereszkedett az egyik ágra, és énekével vigasztalta a tőkét. Az ének szépségétől csodálatos érzés töltötte el. Könnyeit édesség járta át, és mikor fölkelte a nap, könnyű, langyos sugarakkal simogatta az ágait. Varázsütésre úgy érezte, eddig sohasem tapasztalt, újfajta nedvek árasztják el a bensőjét. A rubinpiros vércseppek apró gyümölcsökké változtak, ezek voltak az első szőlőszemek. A tréfáskedvű szellőfi sebesen átsuhant az ágak között, és nagyobb fürtökbe rendezte a szemeket, a nap pedig hamar megérlel-

te őket.

A két pelikánfióka azonnal rájött, milyen finomak, annyit ettek belőle, amennyit csak bírtak. Pár nap múlva már el tudtak repülni a tengerhez, maguknak keresni a betevőt.

A tőke határtalanul boldog volt.

Nemsokára az emberek is rájöttek, mennyire finom a szőlő, és hogy milyen jótétemények rejlenek a levében. Megszületett a bor.

Ezért választotta Jézus a bort vérszimbólumául.

(Bruno Ferrero: *A bambusz titka*)

N.-né

Jól döntök?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: a) elnémulni

Hivatkozás akar lenni a szájra és a szemre, melynek tátva kell maradni, a szemnek pedig csukva. Valami olyan titokkal való találkozás ez, ahol az érzékszervek alulmaradnak, kevésnek bizonyulnak. Csodálkozásra van szükség, meglepődésre, ráhagyatkozásra, hitre.

Új kérdésünk: Miből készül a Jézuskéve?

- a) virágból
- b) búzakalászból
- c) barkaágakból

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A szerencsés nyertes nevét a július 19-i számban közöljük.

A június 21-i rejtvény nyertese: **Tapodi Endréne** volt.

G.F.

Betűkavarodás

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: „**Aki meg akarja találni életét, az elveszíti, de aki elveszíti életét én értem, megtalálja azt.**” (Mt 10,39)

Az egyik, július 5. és július 12. közötti evangélium rövid részletének betűi kissé összekavarodtak; ABC sorrendbe rendeződtek:

„Aikmor degip aaádknt eekt, en aadggjkoót eelő, agyhno agyv imt beeeéjkszt. Emrt aadegikmt eeknt aabn az aábnór, gyho imt adjkmnoot.”

A helyes válaszokat (a bibliai idézetet és a bibliai vers számát) névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A **Létige** segít! A nyertes nevét a július 19-i számban közöljük.

A június 21-i játék nyertese: **Kéri Györgyné** volt.

Sz.A.

Filmajánló

Pio atya - Ég és föld között
1-2. rész

A kétrészes olasz filmben az idős Emília, Pio atya lelkigyermeké idézi fel egy vatikáni bíborosnak azt a közel fél évszázadot, amit a már életében szentként tisztelt kapucinus pap szerzetes közelében töltött, férjével, Guglielmo Saunguinetti doktorral együtt. A film zenéjét Ennio Morricone szerezte. A film megtekinthető a videa.hu internetes csatornán.

M.T.É.

A plébánia elérhetőségei:
6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiplebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Iroda nyitvatartása:
Hétfő - Péntek: 8:00-12:00

Számlaszámok:
OTP - Plébánia: 11735036-20051895
Sztriha Kálmán Alapítvány:
11735005-20545747
OTP számla - „Az oltárok felújítására”: 11735036-20053952

A szerkesztőbizottság tagjai: Dudásné Siklósi Bernadett (D.S.B.), Gordos Ferdinánd (G. F. - felelős kiadó), Kósa Lászlóné (K.L.-né), Moróné Tapody Éva (M. T. É.), Nagyné Nyíró Katalin (N.-né), Pócsai György (P. Gy.), Szabó József (Sz. J. - tördelés), Szalkai Attila (Sz. A. - tördelés)